

Plato

republica **Plato**: sed multo magis hodierna docuit cōsuetudo. **Ne** te igit̃ ab his distrabas: nec inuersurū hūc ordinē pro te iudica: ne aut famā damnē meā: aut mihi sim criminis cōsciū: qui alias habeā pro amicis: alias pro reliquis leges: **Nō** habeo psonarū acceptionē. **Bene uale. Ex Mediolano. xv. kalēdas Martias.**

¶ **Synonyma Iuridicialia.**

Ne sis in iudicio contumax.

Haud amorī meo in causis cōfidas: quarū sum arbiter.

Nihil tibi plus deessem q̃ filio: excepto foro.

Fac ut q̃n public⁹ iudex sū: de iusticia nihil mihi diminuas.

In iudicando neq; te noscā nec aliū quēq;.

Non erit fides mea pro te uel alio in foro uiolata.

Omnia mea tibi debeo: præter legū maiestātē.

Cōmendatæ mihi sunt iuris ptes: quas a me nemo petat ut restituere cōmendātī possem deo.

Quid est in amico insolētius: q̃ de uiris uia ratiōeq; uelle quicq; amico detrabere?

Quæ mea sunt ab me posce cōmunia tibi: iuris leges intactas depositori seruo principi.

Cura ut nō sis cōtumax: ne in te clamēt leges omnes.

Fac ut obedias præceptis legum ne plectare si te difficile præstiteris.

Aut causam in foro nō habeas: aut iurisdictionis obtempera institutis.

Amicus sum tuus: sed priuatus.

Iudex ego te non illi propono.

Habeo te fratris loco: modo tu meam in iudicando dignitatem non lædas.

Ne tibi de me quicq; iudicante pollicearis.

¶ **Titulus. xxxij.**¶ **Regratiatoria familiaris.**

Cicero

Qui referre neq; gratias (inquit **Cicero**) habere certe potest. Itaq; cū maxio nos affeceris munere: cūq; referendū non se nobis facultas offerat: habendi certe bono sumus

animo agēdiq; lingua nō pplexa. Verū cui deessent hac in cā uerba: ei certe soli qui mutus sit aut penit⁹ elinguis. Nihil potuim⁹ nos quidē optare: qđ abs te ul' non orato: nō reqsito: nō simus assecuti. Tu nos hospitio phumane tā excepisti q̄ uirū aliquis nostrū ausus esset cupere. Nullū omisisti genus officij: quo nos nō insigniueris. At neq; nostra te docuit id efficere familiaritas: nec antiq̄ uirtus: nec ulla pfecto causa: q̄ quicq; deberes nobis. Ad ea te coegit sola beneficētiā tuā cōluetudo (quæ talis est) ut neminē prætermittas cui nō te præbeas hospitalē. Est igit^r nostrū deinceps munus: ut cū tibi plurima debeam⁹: multo uelimus debere plura. Quo sum⁹ pacto: parē gratiā relaturis. Vita hac tua est nō fortuna solum. Vtere nobis post hac nō secus ac tuis. Bñ uale. Ex Mlo. xv. kalēdas Martias.

¶ Regratiatoria familiarissima.

Redijt ad me puer meus: q̄q; diligēs in eius te præstiteris expediendā cām: retulit. Fecisti qđ sperabā te facturū eē. Sciebā em̄: q̄ soleres esse meus. Quid meū te dixit: Immo bonorū omniū. Habeo & ago tibi gratias immortales: & si qñ fuerit tibi nostra opus opa nō recusabo referre. Q̄q; scio nihil esse mihi tantū: uel fortunarū uel ingenij: ut par tibi præberi possit gratia. Verū ubi cætera in hac referenda gratia deficiēt: uoluntas certe nunq̄ deerit. Bene uale. Ex Mediolano. xiiij. kalendas Martias.

¶ Regratiatoria Grauis.

Qui genus inuenierunt officij: quo munificos beneficosq; sese uiri præstarēt in uiros: ut mutua uiuerēt beniuolētia: ijdē edixere leges: quib⁹ & haberi gratiæ & agi: & referri pariē possent. Ex quib⁹ Aeschinē apud Atheniēses imitā. **Aeschines** dum esse duco: qui dixit nullum esse tam abiecta cōditio: ne: qui ulla uitæ parte nō posset exhibere se nō ingratum benedicendo saltem referret officiū. Nō parum est em̄ a plarib⁹ muneris: ut laude reponatur officio (Nam ut **Plinius** Plinius docet) qui poetæ uel urbium ac principum: uel priuatorum laudant uitas: maximis eos muneribus donant.

Plinius

quos extollant: merenturq; ab illis maxima. **Q**uid si accep-
 ptis muneribus: abs te laudes p gratia referūt: **E**go ppe-
 tuū existimo bonū illis præferendū quæ caduca lunt: ac
 interdū uix diurna. **Q** si de dignitate cōtendit muneris:
 qđ donū cū laudis imortalitate cōtendere audeat: si quidē
 hac largitiōe dij: friuolis aut reliquis delectari solēt homi-
 nes: **F**uisti tu quidē in me meosq; omnis o clementissime
 princeps liberalissimus: primū omni hospitalitatis officio
 ut louē te possimus hospitalē illum existimare: de quo ex-
 Vir. j. aenei. tat poetic⁹ uersus: Iuppiter hospitibus nā te dare iura lo-
 quūt. **A**d hęc largiēdo nobis assidue multa: nemini cibri-
 stianorū cessisti: **N**ullū præteristi genus officij quo nō fu-
 eris erga nos beneficētissimus. **A**udiuisti nostros omnes
 facillime: **A**dmisisti humanissime: **V**idisti iucūdistime: **D**i-
 misisti omnibus in rebus liberalissime. **V**aluimus apud te
 tuosq; singulos tanta & auctoritate & gratia: ut nihil addi
 ad officiorum cumulū possit. **Q**uo pacto respōdebo huic
 benignitati: māsuētudini: charitati: **R**es mihi est minima:
 nec qua tu egeas. **Q**uid referam ut tibi sim ulla in re admi-
 niculo: **A**t meo fauore: consilio auxilioq; tibi nō est opus.
Carminibus cæterisq; latine **G**ræceq; respōdebo generi-
 bus: quib⁹ te faciam non moriturum: at & alios scriptores
 tuarum habes laudū uirtutūq; præcones: **H**abes: nō dif-
 fiteor: at & urbes habes & diuitias. **R**eijceres ne quēq; a
 quo posses & alias cū honestate consequi: **S**cribunt de te
 multi. **Q**uid si & me nō aspernabit posteritas: **P**otest igitē
 hęc gratiæ relatio nō esse inferior cæteris. **H**abeo tibi p
 tuis tot in me officijs gratias: & eas quidem perpetuas: &
 ago nō inferiores: ea tñ mēte ut nulla temporū diurnitas:
 nulli casus: nulla diuersitas locorū aut gentium: horum de
 me meritorū officia: de mea deleant mēte. **S**ed in referē-
 da tamē non sum ignatus: non infœcundus: non tardus.
Habebis enim me qđ diu uiuam: tui nominis obseruatorē:
 tuæ famæ ducem: tuæ gloriæ auctorem: & tunc me file-
 re de te posse censebis: cum luce functus nusq; amplius

respu
 bi am
 tilla
 uol
 rem
 De
 nat
 las
 fami
 tele
 fami
 tus
 oib
 tior
 etu
 asp
 am
 stol
 grat
 lim
 que
 acc
 m
 fin
 do
 Eg
 At
 I
 R
 R
 Di
 F
 le
 Qu

respirabo. **C**æterū est: ut si quid aliquādo euenerit ubi tibi amicisue aut seruis tuis me cognoscas opera: ingenio: uilauē diligentia posse quicq̄ opitulari: suppeditareq; tuæ uoluntati officij: iube: impera: manda: præcipe: nihilq; te remoretur causæ: quæ te cogat credere: aliū esse me q̄ sim. **D**ebeo te sequi omni nō amore solū ac obseruantia: sed cultu atq; ueneratione haud secus ac numen aliquod. **N**ō solus ego tuus sum: sed tota hæc nostra domus: uniuersaq; familia. **N**am qui mihi uel amicitia debēt officium: uel clientelæ: sese omnes tibi dedicarunt: cunq; intelligant q̄ tuus sim: assidue de te nobis fit sermo: nihil est quod uerbentius appetant q̄ esse tui. **V**tere mi princeps & me & meis oib⁹: & quis nō sit necesse: scio tibi & maiores uiros & ditiores amicos: clientes ac seruos esse: ne tamē indigne factum existimes: si nos multo illis inferiores non eijcis: non aspernaris: nō cōtemnis. **V**t ait **H**omer⁹: parui cū magnis amici sæpe coeunt. **N**ō ero in dicēdo prolixior: ne hac epistola cēseas: uoluisse me trahere in me magnitudinē meritorū gratiā referre. **N**ulla em̄ uel amplissima carmina: uel p̄fussissima p̄sarum genera satisfactura sunt huic debitiōi meæ quæ quidē est sempiterna. **S**ed tu prudentissimus a nobis accipe (qd̄ dari ualet) mentē tibi deditissimā. **A**nimū tuū institutū dicacissimū. **I**ngeniū tuæ laudis testimoniū: dispositionē in te conuersam: cōmentationē cū claris de te assiduā. **V**ale. **E**x Mediolano. xiiij. kalendas Martias.

Homerus

Synonyma regratiatoria.

Ego tuis de me meritis gratias habeo maximas.

Affecisti me maximis officijs: pro quibus habeo incredulæ tibi gratias.

Regratior summopere tuæ in me liberalitati.

Referre nequeo tibi gratias: at habeo & ago.

Dicere nescirē paucis quātas debeā tibi gratias.

Fuisti tam in nos officiosus: ut quā pares referre gratias ualeamus haud satis intelligamus.

Quis tibi nostrū æque (ac tu fuisti beneficus ergo nos) re-

gratietur.

Nulla eloquij præstantia gratias agat tibi debitas.

Gratiarum agendarū loco nos tibi dedicamus.

Sanguinē etiā ac spiritū p te statuentes: nō erimus in referenda gratia tuis beneficijs similes.

Laborātes die noctuq; nō satisficiem⁹ acceptis officijs.

Iube si quid in nos uides ad mortē usq; p habēda nō referenda tamē tibi gratia.

Vellem tam esse disertus ut agerem tam diues ut referre quirem tibi gratias.

Nulla est res tanta: quā in referēdis tibi gratijs nō debeā.

Fac de nobis q̄ malis in re piculū: si uis certo cognoscere quas tibi habeam⁹ gratias: etiā si referre nesciam⁹.

Titulus. xxxiiij.

Comissionalis familiaris.

Plato

Cōstituerā istuc ire: ne quid in re mea: me absente: fieret.

Nā uetere puerbio dici solitū docet **Plato**: **V**irū corā suā efficere causam meliorem. **S**ed ubi mecū animo uolutauit q̄ sis prudens: & q̄ me ames: decreui meā tuā fidei committere causam. **S**cio q̄ sis futurus & diligens & curiosus: q̄q; multo melius cogitabis quid sit opus factō q̄ sim ipse cogitaturus. **S**olent enim qui suas res agitant: esse maioribus interdū occupationibus circūsepti: neq; uidere possunt omnia: nec psequi: quæ ad rem attinent. **F**allunt aliquid quando apparentis specie boni: aliquñ cupiditatis uis: nonnunq̄ ira: odio: amore: cæterisq; mentis passionibus. **T**u uero liberiore multo consilio: firmioreq; iudicio pedetentim insinuabis in causa (si opus fuerit) omniaq; consulto: nihil temere psequeris: nec celeritate frangeris: nec tarditate cōculcaberis. **T**olerantior eris q̄ ego esse queā. **I**taq; hui⁹ epistolæ uis ac officio tibi cōmitto quā ago cum amico: causam. **Q**uicqd in ea uel egeris uel trālegeris: æque firmū immobileq; esse ducā: nec reuocaturus sum: ac si præsens omnibus affuissem. **I**udices aut̄ omnes eam adhibeant tibi fidē: quā ore meo platis uerbis: & mea mente uoluntati exp̄sse adhiberēt. **C**ura tu posthac igit̄ rem meā p